

מזל התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים החסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בני ברק - אלעד

י' חשוון תשס"ט

לך לך

שנה י"ב גליון תקפ"ג

תוכן העניינים

לקח טוב.....עמוד ג'
דבש תמרים.....עמוד ה'
בשפתי צדיקים.....עמוד ז'
פרפראות לחכמה.....עמוד ט'
ודרשת וחקרת.....עמוד י"א
פניני התורה.....עמוד י"ג
חוקים להורות.....עמוד ט"ו
הילולא דצדיקא.....עמוד י"ז
דבש תמרים.....עמוד כ'
דבר בעתו.....עמוד כ"ז
משולחן מלכים.....עמוד כ"ט
דברות קודש.....עמוד ל"ז

בטוב צדיקים תעליץ קריה

בעיר גדולה מלאה שווקים ורחובות, התהלכו יושביה טרודים בפרנסתם ומודאגים בצרתם ועננה של דאגה היתה ניכרת על פניהם, כל מגמתם ושאפתם היה לבוא אל המלך המושל במדינתם שיבוא לעזרתם היות שידעו כי לאל ידו להושיעם, אמנם דא עקא, לא ידעו ולא יבינו מתי הוא הזמן המוכשר לבוא ולהתחנן לפניו, ומה הוא אופן המרוצה לפניו כדי לפייסו בדברים שישמע לקול ועקתם.

הציע להם חכם אחד שהרי אי אפשר לבוא אל המלך בלבוש שק, וע"כ מוכרחים המה לבקש מזרועי היושבים ראשונה במלכות שיציעו משאלותם בפני המלך, ברם, גם זו לא עלה בידם כי שרי המלך היו טרודים בהנהגת בית המלכות והיו עסוקים שמה כל הימים, וכך הסתובבו אנשי העיר בצפיה וכליון עינים להרגע המיוחל שיבוא לידם למצוא אוזן קשבת לדבריהם.

ויחי כיום מן הימים, נגנבה לאזנם בשורה מרנינה ששרי המלוכה מניעים לשוב בשמחה שתתקיים בשכונתם, וכל אחד הבין שעתה הוא עת המוכשר לבוא ולשמוח להם בקשותיהם וטרדתם המעיק על לבם, כי בעת שמחה בוודאי יטו אזנם לשמוע מה בפיהם, ובוודאי יעשו מה שביכולתם כדי לבוא אל המלך ולהתחנן מלפניו על עמו, וכן הוה שהשרים כגודל שמחתם שמעו דברי העם, ובאו אל המלך והתחננו לפניו שיושיעם, והמלך לעומתם ראה את גודל שמחתם ורצה לשמחם בזה שיקיים דבריהם, ולבני העיר היתה הרווחה.

הנמשל יובן להמעייין בדברי הספה"ק נועם אלימלך זול"ק: כשהצדיק רוצה לעורר רחמים ושפע לעולם, צריך לעורר מתחילה הדוה ושמחה לבוא ב"ה, וכיון שיש שמחה להצדיק, עי"ז מעורר שמחה למעלה... עכ"ל"ק.

היוצא מדבריו הק' שבעת שמחת צדיקים בכוחם לבוא אל המלך מלכי המלכים ולבקש מלפניו על משאלות בני ישראל, והקב"ה מתעורר משמחתן של צדיקים ומשפיע שפע רב וכל מילי דמיטב לכא"ל מכח שמחה זו, וכמ"ש בספה"ק דברת שלמה זול"ק: שמעתי ממורי זל"ה (המגיד ממעזריטש זי"ע) בשם הבעש"ט זל"ה"ה כשראשי הדור הם בשמחה, הוא מעורר שמחה לעולם.

ומזה מאוד יונעם דברינו, כאשר זוכים אנו לשוב ולעלות בשמחת בית צדיקים שמחת הנישואין בבית מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א, ולעת כזאת תאו ואתכנשו אבותינו ורבותינו הקדושים נבנ"מ לשוב ולשמוח בשמחת צאצאיהם, ובכח שמחתו של צדיק בודאי יושפע עלינו ממרומים שפע ברכה לנו ולכל בית ישראל, עדי נזכה במהרה לשמחת עולם על ראשינו, כביאת משיח צדקינו, ומלכינו מרן רביה"ק שליט"א בראשינו, בב"א.

להכנסת מודעות, ברכות מזל טוב,

הנצחת שם, לעילוי נשמת

ולכל שאר עניני המערכת

הארות והערות וכדו'

אפשר לפנות

להד"ר יושע פאליק שווארץ הי"ו

011-972-527617061

קהל יטב לב דיסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בני ברק

ב"ה

התעוררי התעוררי כי בא אורח

בהתרגשות עצומה ובחדוה עילאה

שמחים אנו להודיע בזה על הבשורה טובה כי באה

שכ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בא יבוא ברינה לפאר החתונה בחצרות קדשינו

וישבות בתוכינו בשכ"ק פר' וירא הבעל"ט

זה היום עשה ה'

נגילה ונשמחה בו

לכה טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר והסידות נאמרים

כי גר יהיה זרעך, מוטב לדם ליהודים שיחזיקו עצמם כגרים, ולא כתישבים, בארץ לא להם. (אמת מקצת תצמח)

☆

ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, רק לאחד שיצדיק עליהם את דינו של הקב"ה, כן מלשון כן בנות צלפחד דוברות, יזכו לצאת ברכוש גדול. (אזור אליהו)

☆

ברש"י דברוך אתה הוּמַם מַמְנִי, אלו המונעים עצמם מלדבר במקום שצריכים לדבר, הוא בנדר חַמֵּם. (שם משמאל)

☆

שובו אל גברתך, התבונני ותראי שגברתך, שהגאווה נמועה כך, ולפיכך הנך תולה את הקולר בשרה, כאילו היא מתגאה. (באהלי צדיקים)

☆

התהלך לפני והיה תמים, באמצעות מדת התמימות תזכה להתעלות ולהתהדר לפני. (מאמר מרדכי)

☆

שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי, לא תקרא את שמה, שהציווי מיוחד לאברהם בלבד, כי לאחרים אין בכלל לקרוא לה בשמה הפרטי, לפי שאין זה בגדר הצניעות. (אגרא דכלה)

☆

וימל את בשר ערלתם, אברהם אבינו מל את ילדי ביתו ואת עצמו, רק לאחד שהקב"ה סילק שכינתו ממנו, בכדי להגדיל את נסיון המילה. (קדושת לוי)

☆

ומקנת כסף מאת בן נכר, כל הכיסופים והתאות שמקורם נכרי, נמלו אתו, נתעלו על ידו לקדושתו. (דודאים בשדה)

התחברות לצדיק

וגם ללוט החולך את אברם היה צאן ובקר ואהלים, אף פשוטי העם זוכים עקב התחברותם לצדיק, לשפע רב, צאן ובקר בעולם הזה, ואהלים בעולם הבא. (מבשר צדק)

ברש"י אי אפשר לא באברם ולא באלקין, לוט בגאותו סבר, לא באברם אינו זקוק לסיועיו של אברהם בכדי להתדבק בהש"ת, על ידי כך ולא באלקין שכשל ונפל. (פטר תורה)

☆

ושמתי את זרעך כעפר הארץ, הבטיחו שבניו יהיו נמוכי רוח וענוים כעפר הארץ. (אור פני משה)

☆

וירדף עד דן, על האדם לרדוף אדרי המדה הטובה לדון את האדם לכף זכות. (דברי בינה)

☆

הוציא לחם ויין, מלכי צדק הורה כי אפילו בשעה שמסובין לסעודה של לחם ויין, יכולים וצריכים להיות כהן לקל עליון. (אילנא דחי)

☆

הוציא לחם ויין וכו', כל אחד למד מחבירו, שם בן נח למד מאברהם, לחם ויין שהוא הכנסת אורחים, ואברהם למד ממנו והוא כהן לקל עליון. (דברי מאיר)

☆

אני העשרתי את אברם, כך היא דרכם של עשירים לתת דבר מועט כמו חוט או שרוך נעל, ולהתפאר אני העשרתי את אברם. (עירבי נחל)

☆

אנכי מגן לך וכו', אנכי הוא התורה, מגן לך מניני ומצלי בין בעידנא דעסיק ובין בעידנא דלא עסיק, ונמצא כשלומד שוב אין זה כדי להציל, ואם כן שרך הרבה מאד שמקבל שכר על הלימוד הזה. (נעים אלימלך)

☆

כמה ארע כי אירשנה, כמה על ידי ענות, ארע כי אירשנה זוכים לרשת את הארץ. (זרע קודש)

☆

ברש"י הודיעני באיזה זכות יתקיימו בה, לפיכך נענש אברהם על שאלתו באיזה זכות יתקיימו בה, כי באמת על האדם לרעית שאין לו כל זכות, והכל הוא רק מתנת הינס. (מי חים)

ויאמר ה' אל אברם לך לך, פי' לך לך והתרחק מלך, שלא תהא כוונתך לעצמך. (דברי אלימלך)

☆

וממולדתך, התרחק מהתאות רעות שגולדת עמדם. (תולדות יצחק)

☆

ברש"י זהו שאומרים אלקי אברהם, זהו שאומרים פי' כל התפילות והאמירה היא רק אלקי אברהם, שתתפשט האמונה בה' אלקי אברהם על כל העולם. (תפארת שלמה)

☆

וילך אתו לוט כאשר דבר אליו ה' ואברם בן חמש וכו', למרות היותו זקן בן חמש ושבעים שנה, נזקק להלחם בלוט הוא היצר הרע. (אהל ישכר)

☆

ואת הנפש אשר עשו, עיקר חינוכם ע"י אברהם היה, אשר עשו פי' לעשות מצות בפועל ממש. (אהל תורה)

☆

ויבן שם מזבח לה', ויבן כשהאדם מבין שעליו לשוב בתשובה, אין לך מזבח גדול מזה, והוא עצמו מזבח לה'. (דברי ישראל)

☆

ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל, דצריכים להעתיק פי' להסיר את ההרה היא הגאווה, מקדם טרם כוואו לבית הכנסת. (צמח צדיק)

☆

הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את, אברהם אבינו תמה על עצמו הכיני הרגיש עתה ביפיה, בו בזמן שעד עתה לא חש בכך, ועל כרחק כי מומאת מצרים היא שגרמה. (בעל שם טוב)

☆

ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב, כבד מאד ר"ל כיון שהעושר הכביד עליו, לפיכך נתברך יותר במקנה בכסף ובזהב. (אהבת שלום)

☆

ולא יכלו לשבת יחדו, יש עושר השמור לבעליו לרעתו, שהרי עשרו של לוט גרם לו להיפרד מאברהם. (שובע שמוחה)

עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים
למזל טוב
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה

חברך אלקינו ברוך ומבורך, שירים נפשי אלך אערך
ובכן ישתבך שמך ויתברך, רבות עשית אין עורך
אבותה"ק ממקומם שואף זורח, התעוררו כי בא אורח
לפקוד גפן זאת מטוב נהודך, ברוב שלום עד בלי ירח
הגלה מלכותך והנשא ביקרך, אשה וקרובן לרצות באתרך

ובכן בעזרת רוכב ערבות, אתכבד להזמין את כל ידידי וידידי בית אבות
אנא תהיינה אוניכם קשובות, הזכירו נא זכרונות טובות, להשתתף בשמחת ענף עץ אבו"ת

ה"ה יום כלולת בני היקר

הב' החתן תמים למעלות חו"ב
הרב **יואל** שליט"א

עב"ג

הבתולה הכלה המהוללה
מרת **ליפשא** תחי'

בת מחו' ש"ב הגד"צ שלשלת היוחסין
מוה"ר יוסף פאנעט שליט"א
אבר"ק דענעש בעיה"ק ירושלים ת"ו

אשר תחי' בעזה"ש"ת למו"ט בשעה טובה ומוצלחת
ביום ד' לסדר והתברכו בזרעך י"ד לחודש חשון שנת תשס"ט לפ"ק
קבלת פנים בשעה 3:30 - החופה בשעה 5:00
בשיכון קרית יואל בני ברק יע"א

שמחת חתן וכלה בשעה 8:00 באולם כתר הרימון רח' אהרונוביץ 10 ב"ב
ברחמ"ז בשעה 11:00

בגלל אבות תושעי בנים, לעורר ברית איתנים, ח'נו' ה'אר אהבת ישנים, חסד ה' מעולם וצדקתו לבני בנימ
רב נחת הקדושה תוכנו לדאות רבות בשנים, ה'תנו ו'יברכנו א'לקים ל'אור פנים, כנועים שיה סוד שרפי קודש
כאשר לאבותה"ק שמר אמונים, כן תטיב גם לאחרונים, מ'מכון ש'בתך ה'שמים תברכנו בואת הברכה אשר ברך משה

ויהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו, יה זכות אבות יגן עלינו,
והגני מצפה לקבל פניכם בשמחה ובמטיב לבב

הק' חיים צבי מייזליש
ראש ישיבת סאטמאר, בני ברק יצ"ו

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

ואעשך לגוי גדול ופירשני זהו שאומרים אלקי אברהם, ולכאורה הכי יכולים אנו להבין ולהשיג בגדלותו של אלקי אברהם, ולזה קאמר המדרש אותו גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים, כי רק על ידי עסק התורה נפתחו עינינו שנוכל להשיג כאפס מה גדלות הבורא.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

☆

ויאמר אברהם א"ל ה"א מה תתן לי ואנכי הולך עירי וכן משק ביתי הוא דמשק אליעזר, וברש"י הביא מאמרם ז"ל שדרשו נטוריקון דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים, וצ"ב למה הצטער שאליעזר דולה ומשקה מתורתו לאחרים, ומאי השייכות שהוא דולה ומשקה למענת אברהם, והנראה לבאר בהקדם דברי התח"ס (בפתיחה לשו"ת יו"ד) על הכתוב (דברים כ"ח י"א) והותירך די לטובה כפרי במנך דהנה הרמב"ם כתב לבנו אשרי מי שחתמו ימיו במהרה מעתה יפלא הלא עינינו רואים את השרידים אשר די קורא כי גם המה ינובין בשיבה ובלי ספק כי השלימו נפשותם בימי נעוריהם ומדוע יתהלכו עדין עלי אדמות אמור מעתה כי השייכות מניחם עוד על האדמה לטובת זרעיהם ותלמידיהם להשלים גם את נפשותם, וזה שאמר יקימך די לו לעם קדוש באופן שכבר תשלם נפשם בימי נעוריהם ועכ"ז והותירך די לטובה בעוה"ז בעבור פרי במנך עכ"ד, והשתא יתבאר שפיר מענת אברהם שחשש שמא גמר ימיו בראותו כי אליעזר גמר כבר לימודו מאיתו, והתחיל לדלות מתורתו לאחרים וא"כ שוב לא צריך להשאר בעוה"ז בעבור תלמידיו, ואנכי הולך עירי בלי בנים.

(הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א)

ועבדום וענו אותם קיים בהם ואחרי כם יצאו ברכוש גדול לא קיים בהם, דהנה הקב"ה אמר לאברהם אבינו שיזכה לבנים שיעמדו בבי נסיונות נסיון העושר ונסיון העוני, והנה הכוונה שלא יאמר אותו צדיק אברהם ועבדום וענו אותם קיים בהם, היינו נסיון העוני והשיעבוד בזה כבר עמדו ישראל שהיו מצויינים במצרים ולא שינו שמם ולשונם, אבל ואחרי כן ימאו ברכוש גדול לא קיים בהם, כי עדיין לא עמדו בנסיון העושר ע"כ, והנה האריך הרמב"ן שכל מעשי האבות היו הכנה ופועל דמויני לדורות העתידות, ומעתה י"ל כי בזה שיצא אברהם ממצרים ברכוש גדול ועכ"ז עמד בנסיון העושר, בזה פעל והבין פועל דמויני שיצאו ישראל ממצרים ברכוש גדול, ויעמדו בנסיון העושר, והנה כוונת המדרש ואברהם כבד מאד במקנה בכסף וזהב, הה"ד ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל, היינו שבוה הכין ופעל שיצאו שבטיו יה ממצרים ברכוש גדול, ולא יהיה בהם כושל מנסיון העושר.

(ברך משה)

☆

ואעשך לגוי גדול. ובמדרש לאותו גוי שנעאמר בו כי מי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים, ויבואר בהקדם עובדא אצל ק"ז הרח"ק הדי"ח מצאנו זי"ע בעת שהקיץ משינתו והתחיל לומר מודה אני, התבונן ואמר מי אני ומה אני הלא אני בריה שפלה ונבזה, והמשיך לומר לפניו מלך חי וקים, ושוב התבונן האם אוכל לחשיג מי הוא זה מלך חי וקים, מיד אמר ברכה"ת וצוה להביא לפניו גמרא ולמד, ואח"כ אמר עכשיו הנני משיג מי הוא זה מלך חי וקים, ומיים המודה אני, ולפי זה יתבאר המדרש,

ואברכה מברכך. כי במסורה תרין ואברכה חד הכא, ואידך ואברכה שמך לעולם ועד, ואפ"ל דהנה לקמן בפרשה כתיב, ויאמר אברהם אל מלך סדום הרימותי ידי אל הי וגוי ובמד"ר איתא רבנן אמרי עשאן שירה כמד"א אלקי אבי וארוממנהו, ונראה לפרש דהנה אאע"ה הי רוצה לומר שירות ותשבחות להקב"ה על הצלתו ממלחמת המלכים האדירים האלה אך כתב בספח"ק נועם אלימלך עה"פ ויגע בכף יריכו, דאם נתערב להאדם תערובת יצה"ר במעשיו אין יכול לברך על זה ברכה ושירה, עכ"ה"ק, וא"כ חשש אברהם אבינו שאם יקח מן הרכוש רשעים האלה, לא יוכל לומר שירה להקב"ה דשמא יהי במעשה ההוא תערובות יצה"ר, וז"ש הרימותי ידו אל הי, ודרשו רבנן שעשאן שירה, לפיכך אמר אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך דע"י שלא יקח רכוש הרשעים לא יפסיד השירות והברכות. ובהו יבואר המסורה ואברכה מברכך שהשיי"ת הבטיח לאברהם אבינו שיהא מקור השפע"ת מברכת הי ומעתה לא תזקק לעולם ליהנות מן הרשעים, עי"ז תוכל לברך השיי"ת בכוונה שלימה ורצויה כי לא יהי במעשך שום אחיזה לחלק הרע, והנה ואברכה מברכך ועי"ז תזכה שיתקיים כך ואברכה שמך לעולם ועד, ותוכל לברך את השיי"ת בכוונה שלימה ורצויה.

☆

ואברהם כבד מאד במקנה בכסף וזהב. ובמדרש הה"ד ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל, וילי"פ עפ"מ"ש בתורת משה על אמרם ז"ל בבקשה ממך אמור להם שישאלו שלא יאמא אותו צדיק אברהם

חבורת
יסודי התורה

שע"י התאחדות אסירים ודקל יצב לכרסאטמאר
בני ברק - אלעד
בתיאורו נ"י כ"ק מרן רבינו עמרם שליט"א
במסגרת חבורת חסידים

ב"ה

גדול יהיה המעמד לה' ולתורתו

בשמחת התורה ובהתרגשות עלאה
הננו מודיעים בזה לכל אנשי שלומינו עדרת קהילתינו הע"י

כי אי"ה ביום שני פרשת חיי שרה הבעל"ט
בתגוב ברוב עם הדרת מלך ובקול רינה והמון חוגג

מינוס אנ"ש בארה"ק ומעמד רבתי

"התרוממות קרן התורה"

לרגל סיום מסכת ביצה והתחלת מסכת שבועות במסגרת חבורתינו

יחד עם

מסיבת שבע ברכות

לכבודו של מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

בראשות כ"ק מרן רבינו

עטרת ראשינו שליט"א

אשר יופיע בהדרת קדשו וישא מברכותיו לכבוד המעמד הגדול

- פרטים יבואו -

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונגוה מפיקים

בשפתי צדיקים

לך לך

פעם נכנס הרה"ק מרוזין לבית מדרשו וראה כמה חסידים יושבים בשבת אחים ושותים י"ש, ולא הראה להם הרה"ק פנים שוחקות, והיה נראה להם כאילו הדבר אינו עולה לרצון לפני רבם, אמר אחד מהם בשם הרה"ק ר' פנחס מקאריץ ז"ע אשר ישיבת חסידים בשתיית לחיים דומה ללימוד התורה, והשיב להם הרה"ק מרוזין: גם אני אינו סותר דברי הרה"ק מקאריץ ז"ע ואעפ"כ לא כל אנפין שוין בדבר, וכן מציינו בתוה"ק בלוחות הברית המסמלות את מקור הקדושה נאמר למשה "פסל לך" ואילו בעבודה זרה שהיא מקור הטומאה גם שם נאמר לא תעשה "לך פסל" ורק ההבדל הוא היכן כתוב ה"לך", בלוחות כתיב ה"לך" אחרי "פסל" וזהו מקור הקדושה, אמנם בעבודה זרה כתיב ה"לך" קודם "פסל" ומכאן אנו למדין שאם חושב הנאת עצמו קודם אזי הוא בבחינת ע"ז, וזהו שאמר הקב"ה לאברהם "לך לך" דאע"פ שהוא להנאתך ולטובתך כמו שפי' רש"י, מ"מ כיון שהקדים את ה"לך" שהוא רצון השי"ת, אזי גם ה"לך" שהוא להנאתך ולטובתך ג"כ קודש. (באר יצחק)

הנך הרה וילדת בן

סיפר לי דודי הגאון רבי נפתלי הכהן שווארץ ז"ל כשהיה בלבוש אצל הגאון רבי צבי אורנשטיין מלוב ז"ל והשתעשע עמו, כשרצה ללכת ולוה אותו הגאון ועמדו על הפתח, אמר לו הרב מלבוש: אספר לכבודו מעשה אשר יהיה חשוב מאוד אצלו, הנה הרב הגאון רבי דוד מפאדהייץ ז"ל סיפר לי כשהדפיס ספר הנפלא הנפלא אבני מילואים מאביו הקצות החושן, לא היה יכול למוכרם יען שהקצות החושן היה מתנגד לחסידים, וכן היה בנו הרב הנ"ל מתנגד גדול, על כן לא קנו ממנו החסידים את הספר, והיה צר לו מאוד על זה, ולא ידע עצה בנפשו מה לעשות, ובנסעו עמד להינפש אצל איש אחד ת"ח חסיד, וקירב אותו החסיד מאוד שראה שהוא תלמיד חכם ובן הקצות החושן ז"ל אשר היה נכבד וחשוב מאוד בעיניו, ואמר לו האיש: איעצך עצה שתסע לקאזניץ אל המגיד הק' בעל עבודת ישראל, ותבקש ממנו מכתב לאנשי שלומו, והוא יקרב אותך ויכבדך, ויקנה ממך הספר, ויתן לך כתב, ואז תמכור כל הספרים שיש לך כרצונך, כי כל האנשים המסתופפים בצילו ימהרו לקנות הספר מכבודו, אך אחת אבקשך שתזכיר שמי לפני מורי ורבי הרה"ק מקאזניץ, כי אני חשון בנים, ויברכני להפקד בזרע של קיימא, וישמע הרב מפאדהייץ לעצתו, אף שהיה קשה לפניו ליסע אל רבי רבן של חסידים, אבל הבין שזה יועיל למכור ספרי אביו ז"ל ועל כן שמע לעצתו, וגם הבטיח שיזכיר את שמו לפני רבו כבקשתו, ואחר איזה ימים בא לקאזניץ, והלך אל בית הרב והשתדל שם אצל משמשי הרב שיניחו אותו ליכנס, וכשבא לפניו קירב אותו וישב לפניו, ושאל אותו מה בקשתו, וענה אני הרב מפאדהייץ בן הקצות החושן, והדפסתי ספר אבני מילואים, ספר נחמד על שו"ע אהע"ז ממנו ז"ל, אבל לא אוכל למכרו, ויעצני פב"פ ממקום פלוני שאסע אל כבודו לבקש ממנו שיכתוב לי מליצה לאנשי שלומו,

ומיד קנה ממנו ספר אחד, וכתב לו מליצה טובה, אבל כארש היה כבר רחוק מקאזניץ נזכר שלא הזכיר את אותו האיש לפני הרה"ק, ונצטער מאוד כי מעל בשליחותו, ושב עם עגלה הקטנה ושבורה שלו לקאזניץ, ובא לפני הרה"ק ואמר לו כי נשכח ממנו להזכיר את פב"פ שיפקד בזש"ק, ויען לו הרה"ק מקאזניץ ואמר: הנה מלאך הממונה על הריון בגימ' ע"ה, יאמר לי מעלת כבו תורתו איה נרמז דבר זה, השיב הרב מפאדהייץ: דבר זה מבוא בגמ' (נדה טז:): דמלאך הממונה על ההריון לילה שמו, וגימט' של לילה הוא ע"ה, אמר לו הרה"ק: יפה אמרת, אבל הוא במקום חושך, אני אגיד לך ממקום אור ולא חושך, בפרשתך כתיב שהמלאך אמר להגר הנך הרה וילדת בן, הנך בגימ' ע"ה, וכיון שהנך בגימ' ע"ה על כן יפקד האיש פב"פ בן זכר, ונסע משם ומכר אח"כ במחיר טוב כל הספרים, כי כל החסידים קנו הספר בכסף מלא, באותו שנה נולד לאותו החסיד בן זכר. (לחם שלמה)

וירד העיט על הפגרים

שמעתי שפע"א סיפר הגה"ק ר' שלום מקאמינקא ז"ע לפני הגה"ק השר שלום מבעלזא ששמע מאחד מתלמידי הבעש"ט הק' אשר היה מלך אחד שהיה לו ציפור שלמדו אותו לדבר עם השרים והיה מדבר עמהם, ופעם אחת בא הצידי של המלך גם כן ודיבר עם המלך וכאשר שמע הציפור שזהו הצידי אזי אמר הציפור להצידי שמבקשו כאשר יבוא להיער יאמר לחבריו הציפורים אשר הציפור של המלך גם כן מבקש לצאת לחירות ולהיות עמהם ביחד, והבטיחהו הצידי לומר זאת בשדה לפני הציפורים, ויהי כאשר בא להשדה לצוד ציד קיים הבטחתו ואמר זאת לפני הציפורים ואחר כך צד ציפור והניחו בהכלי שלו והלך לדרכו ופתאום ראה אשר הציפור הניצוד הפיל ראשו כמת ולקחו לראות אם הוא מת וראה שהוא כמת והשליכו כי הוא לא הביא להמלך רק ציפורים חיים, וכאשר השליכו אזי פרח הציפור והבין שהציפור עשה זאת בערמה, וכאשר בא לבית המלך סיפר לפני המלך והשרים מה שעשה עמו הציפור וגם הציפור של המלך שמע זאת, ואחר עבור איזה ימים פתאום ראו אשר הציפור של המלך שוכב כחולי ונסו ליתן לו רפואות ולא הועיל ונפל כמת והשליכו אותו החוצה ופרח משם, ואמר הגה"ק מבעלזא דזהו סוד נפילת אפים שכתב בזוה"ק סוף פ' במדבר כידוע, וזהו פ' הפסוק ואת הציפור לא בתר, ופרש"י דהציפור הוא ישראל רמז שיהיו ישראל קיימין לעולם, ופ' הפסוק הטעם האיך ישראל קיימין, וירד העיט, היינו ישראל, על הפגרים, שעושין את עצמן כפגרים מתים בנפילת אפים כדאיתא בזוה"ק, וכעובדא של ציפור המלך הנ"ל, וישב אותם אברם, כטעם ישלח דברו וירפאם, דע"י הזכות של נפילת אפים המשיך אברם להם רפואה וישועה, וכמו שהציפור ניצול על ידי שעשה את עצמו כמת, כן ישראל על ידי שעושין עצמן כמתים בשעת נפילת אפים יגאל אותנו הקב"ה גאולה שלימה, וזהו וישב אותם לשון הפרחה כפרש"י שיפריחם מהגלות במהרה. (חקל יצחק)

וועד החתונה

**שע"י קהל יטב לב
ד'סאטמאר**

קרית יואל – בני ברק יצ"ו

ב"ה

ברכנוכם מבית ה'

בשמחה רבה וברגשי גיל וחדווה עילאה אנו מקדמים בברכה מרובה
את פני מע"כ אנ"ש שיחיו האורחים החשובים והנכבדים

הבאים להשתתף ולקחת חבל בשמחה הרוממה בחצרות קדשינו

בראשות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ובכן הננו להודיע בזה כי בכל יום יהי מוכן לכל האורחים
סעודות אכילה בבוקר ובערב

באולם המפואר "שמח תשמח" בשיכון קרית יואל

כמו כן בסעודת החתונה יסעודו האורחים באולם הנ"ל
ביחד עם המחותנים שליט"א והמשפחה

**כל מי שמעוניין באכסניא וכדו'
יכול לפנות אל: הר"ר יהודה ארי' היימליך הי"ו
במס': 972-527636852**

ויה"ר שמשמחת בית צדיקים זו יתמשך רב ברכות ושובע שמחות לנו ולכלל בית ישראל,
עדי נזכה במהרה לשמחת עולם על ראשינו בביאת גוא"צ ומלכינו מרן רבינו הגה"ק שליט"א בראשינו, אכ"ר.

המקבלים פניכם בהדרת כבוד ויקר

וועד החתונה

פרפראות לחכמה

**מאמרים נהמדים, ע"ד דרוש מיוסדים,
בכתור ופרה משוקדים**

למה אין בה מלכות, ותירצו כיון שאומרים אלקי אברהם הוא מלכות לפי שאברהם המליך את הקב"ה על כל העולם והוריע טבעו בעולם, והשתא יובן מאמה"כ "היה ברכה" דעל ידי שאומרים "אלקי אברהם" נעשית ברכה דיש שם מלכות מפני שהודיע מלכות הקב"ה בעולם, ועל כן אפשר לסיים הברכה בחתימה, וזה גם כוונת רש"י "בך חותמין" אתה הוא הגורם שמסיימים הברכה בחתימה.

☆☆☆

אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך. ובמדרש דכל מה שאירע לאברהם אירע לבניו אברהם אמר למען ייטב לי בעבורך ובישראל כתיב וייטב אלקים למילדות והוא תמוה, ונ"ל ביאורו על פי מה שכתב הרמב"ם בה מלכים בה' שמשלח את אשתו מביתו או שהיא יוצאה מביתו ואומרים שאין זו אשתו הן הן גירושין שלה וא"צ ספר כריתות, וידוע מ"ש הרמב"ן דהאבות לא קיימו תרי"ג מצות רק בא"י אבל בח"ל לא היו מקיימין רק שבע מצות ב"ג, וזה היה עצת אברהם אבינו שהיה מתיירא פן יקחזה המצרים בחוקה ויעברו על איסור אשת איש ויענשו על ידו בסיבתו, וידוע מה שאמרו חז"ל כל מי שחברו נענש על ידו אין מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה שנאמר לא יגורך רע הרי שנקרא רע וע"כ ואת היתה עצתו שהיא תאמר בפ"י שאינה אשתו וממילא תהיה מגורשת בדין ב"ג ולא יענשו המצרים על ידו, ועז"א אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך כי כשיענשו על ידו נקרא רע ובהיפוך אה"י נקרא טוב ולא רע, ובוה יבואר המדרש דהנה כבר בארתי בחידושי לפי שמות דפרעה רצה שיהרג העוברים בעודן במעי אמן ואין ישראל מצויים על העוברים והמילדות החמירו על עצמן דפן עדיין הם בכלל ב"ג וב"י נהרג אף על העוברים וזה ידוע מאברהם שאמר למען ייטב לי בעבורך הרי שבמצרים החזיק את דינו כב"ג שא"צ גט כריתות לזה גם הם חששו לדין בי"ג ודי נתן שחרם דכתיב וייטב אלקים למלדות.

(ארץ חמדה)

☆☆☆

וימצאה מלאך ה' על אינ המים וגו' ותקרא שם ה' וגו' אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי רואי על כן קרא לבאר באר לחי ראי. ונראה דהנה הגר היתה בת פרעה מלך מצרים שהוא מקום מכשפות וכשראתה את המלאכים בבית אברהם חשבה בלבה אולי מעשה כישוף ואחיות עינים הם, והנה איתא בגמ' זעירי זבן המרא במצרים, כי מטא לאשקויי מיא פשר, ופירש"י דכל מעשה כישוף נבדקין על מים חיים ונימוקין עיי"ש. ולכן כשנתראה אליה המלאך על העין נוכחה לדעת כי הוא אלקות, וזהו שנאמר ותקרא שם ה' וגו' אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום על הבאר מים חיים ראיתי, וזה אות כי הוא אלקות ואין זה אחיות עינים, ולכן קרא לבאר באר לחי ראי.

(תכלת מרדכי)

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וכו' ואעשך לגוי גדול וגו' אי במדרש ואעשך לגוי גדול לכהן גדול כמ"ש והכהן הגדול מאחיו, וי"ל עפ"י דאיתא בירושלמי הרוצה לידע שם הגדול יתרחק מהנאות של אנשים אחרים, ובהו יובן דברי רש"י'ל בפרשתן לפי שהדרך גרמת לשלשה דברים ממעטת את השם ממעטת את הממון וממעטת פרי' ורבי', ולכאורה בשלמא הנך תרתי ממון ופרי' ורבי' ניחא אבל ממעט השם הא חזינן דאינו ממעט השם אדרבה הוא מגדל את שמו דאם הוא במדינת מרחקים לא יודע מעשיו הטובים, וכשהוא מטלטל עצמו למדינה אחרת יכירו וידעו כל יושבי תבל מתורתו וצדקתו וקונה שם טוב לעצמו, אמנם לפי דברינו י"ל הכוונה שהדרך ממעט את הש"ם שאינו יכול ללמוד שם המפורש כיון שעפ"י רוב בהיותו על אם הדרך מוכרח ליהנות מאחרים וזאת הוא הגרמא בנוקין שלא יוכל ללמוד שם המפורש, אמנם הקב"ה הבטיח לו ואברכך בממון שלא תצטרך לשום מתנות אדם, וא"כ שפיר אמר ואעשך לגוי גדול לכהן גדול שיועד את השם המפורש.

☆☆☆

ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך וגו' וברש"י ואגדלה שמך זה שאומרים אלקי יעקב. מנין אותיותיהם של שמות האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא י"ג כנגד י"ג מדות של רחמים וכמנין אחד להורות שהם פרסמו אחדותו ית"ש בעולם וכן האמהות שרה רבקה רחל לאה ג"כ מספר אותיותיהן י"ג, וביחד הם כ"ו אותיות כנגד שם הו"יה שעולה כ"ו, והנה אילו לא הוסיף הקב"ה את ה' לאברהם היה חסד אות אחת, וכדי להשלים המספר של י"ג אותיות היה צריך לומר בברכת אבות אלקי ישראל ולא אלקי יעקב, וזהו הכוונה ואגדלה שמך להיות שמך נקרא אברהם ולא אברם זהו שאומרים אלקי יעקב, לפיכך אי"צ לומר אלקי ישראל כי כבר נשלם המספר באות ה' של אברהם. ובוה יש לפרש הפסוקים שאומרים בהפטרות השבוע למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מה', הכתוב מתמה ואומר כשואל, למה תאמר אלקי יעקב ולא אלקי ישראל ותדבר ישראל ומתרץ כי אז נסתרה דרכי מה' ולא יעלה למספר כ"ו כמנין שם הו"יה אלא כ"ו. (הגה"ק רבי שמשון מאוסטרופולאי ז"ע)

☆☆☆

ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה. ופרש"י ואעשך לגוי גדול זה שאומרים אלקי אברהם, ואברכך זה שאומרים אלקי יצחק, ואגדלה שמך זה שאומרים אלקי יעקב, יכול יהיו חותמין בכלם, תלמוד לומר והיה ברכה, בך חותמין ולא בהם עכ"ל, ונראה עפ"י דאיתא בגמרא (ברכות מ' ב') אמר ר' יוחנן כל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה, וכתבו התוס' הברכות של שמונה עשרה אין בהם מלכות מפני שאין בהם פתיחה וחתומה, אך הברכה הראשונה שיש בה פתיחה וחתומה

שבת של מי היתה

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתינו לכבוד הני אנשי שם קרואי מועד, אשר משמים זכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו הק, ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, לחנך צאצאיו ע"ד המסורה לנו מרבנותה"ק על טהרת הקודש

פרשת לך לך

מו"ה ישעי' יודא בער קאוויטש הי"ו
המלמד: הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

מו"ה יחזקאל משולם גלויבער הי"ו
המלמד: הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

מו"ה מיכאל אל"י גבריאל עגמי הי"ו
המלמדים: הר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א
הר"ר דוד שלמה וואנחאצקער שליט"א

מו"ה יואל גוטמאן הי"ו
המלמדים: הר"ר יואל וויינבערגער שליט"א
הר"ר שמואל שאול גרינוואלד שליט"א

הרב מאיר אל"יעזר פריעדמאן שליט"א
המלמד: הר"ר יוסף מאיר שווארטץ שליט"א

מו"ה יואל וויינשטאק הי"ו
המלמד: הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

מו"ה נחמי ווערצבערגער הי"ו
המלמדים: הר"ר יעקב מאיר ראזענבערג שליט"א
הר"ר יואל גרינוואלד שליט"א

מו"ה שמעון פריעדמאן הי"ו
המלמדים: הר"ר צבי יודא ווייס שליט"א
הר"ר נפתלי צבי בראדי שליט"א

מו"ה בערל הירש גי"ו
המלמד: הר"ר נפתלי יעקב פאלאטשעק שליט"א

מו"ה יעקב שלמה רובינפעלד הי"ו
המלמד: הר"ר יואל כף שליט"א

מו"ה יצחק בער פרענקל הי"ו
המלמד: הר"ר משה ראטה שליט"א

מו"ה יוסף שמעי' פאלאטשעק גי"ו
המלמד: הר"ר אהרן ווייסהויז שליט"א

מו"ה מאיר אל"י גאלדבערגער הי"ו
המלמד: הר"ר מאיר חיים שישא שליט"א

מו"ה נחמן קליין הי"ו
המלמד: הר"ר משה ברוך כץ שליט"א

הרה"ח ר' אברהם הערץ הערשקאוויטש הי"ו
המלמד: הר"ר הערשל גראס שליט"א

מו"ה שמואל בנימין סופר הי"ו
המלמד: הר"ר מנשה ברוך קליין שליט"א

מו"ה יואל גיימאן הי"ו
המלמד: הר"ר אברהם משה לאנדא שליט"א

מו"ה אשר לעמל שווארטץ הי"ו
המלמד: הר"ר יעקב מיכאל היילברון שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יזקף לזכותם לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

שבת של מי היתה, שבת של רבי אלעזר בן עזריה היתה, וכמה היתה הגדה היום, אמרו לו בפרשת הקהל, ומה דרש בה, הקהל את העם האנשים והנשים והטף, אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין, "כדי ליתן שכר למביאיהן". (חגיגה ג.)

מפעל החזקת מלמד
שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

**עניינים נפלאים, בסוגיות ובפירושים,
שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים**

ודרשת והקרת

בענין אם ניתנה פריעה לאאע"ה ובדין ברכת להכניסו וכו'
ואברהם בן תשעים ותשע שנה כהמלו בשר ערלתו (בראשית פרק יז כד)

ובשו"ת מהר"ם שיק חיו"ד (סי' ר"מ) תי' ק"ו הנ"ל, וגם מתרץ הסתירות בדמקום אחד איתא דניתנה פריעה לאאע"ה, ובמק"א אי' דלא ניתנה, וברש"י בפרשתן דבאאע"ה לא הי' שייך פריעה וכו' משא"כ בישמעל הי' שייך פריעה, כנ"ל, ומחדש דיש שני מינים במצוות מילה דמילת גר הוא כדי להכניסו לדת ישראל, ומאז בשם ישראל יכונה, אבל בישראל אין המילה לעשותו ישראל, כי בלא"ה הוא יהודי, והוא אלא כדי לקיים מצוות התורה (וכן כ' ברמב"ן במלחמות פ"א דמילה) וע"כ לגבי אאע"ה גופא נצטווה מילה ופריעה, כי החיתוך כדי שיחול עליו דין ישראל ופריעה כדי לקיים מצות התורה וזה לגבי אברהם, משא"כ למילת בניו ועבדיו לא הוצרך שניהם, כי ממילא הם כבר בני ישראל וע"כ לא נצטווה עליהם פריעה וכן דורותיו, עד מתן תורה שאז בא הקב"ה והוסיף על המצוות גם פריעה, הגם שאינם צריכין להכנסת ברית עב"ז יהי' דווקא מילה ופריעה ויחדיו יהי' תמים.

ועפי"ז מובן שפיר הסתירה דאח"כ לגבי מילת עצמו נצטווה בפריעה משא"כ במילת בניו, ומעתה שפיר אפ"ל להכניסו בבריתו של אאע"ה, והבן.

ובלקוטי סופר מב' בתוס' ביבמות (דף ע"א ד"ה לא נמנו וכו') מבואר דגם אברהם אבינו פרע מילתו רק לא ניתנה לו למצווה (כן מבואר בר"ף וכן מבאר דבריו בשו"ת תשובה מאהבה ח"ב סי' רצ"ד) ולפי"ד לא קשה ולא מידי, דאפ"ל להכניסו בבריתו של אאע"ה דאפילו למ"ד לא ניתנה פריעה לאאע"ה, מ"מ הרי קיימו אלא שלא נצטווה, וכיון שאנו נתחייבנו בשעת מ"ת אפשר לומר ומעתה סר קושיית כיצד מברכין

ובלקוטי סופר עה"ת מבאר שפולגת רב ושמואל (סנהדרין צד). עה"פ ויחד יתרו רב סבר שהעביר חרב חדה ופירש"י שכל א"ע ונתגייר) ושמואל סבר נעשה בשרו חודדין חודדין, ולכאו' הא תליא בפולגת הגמ' אי פריעה ניתנה לאאע"ה, דהמהרש"א הק' לרב שפי' שיתרו מל עצמו, הרי ממדין הי' והם היו מבני קטורה שחיביין במילה לשי' הרמב"ם, וא"כ בוודאי כבר נמול, ותי' המהרש"א דלענין פריעה איירי שהעביר חרב חדה עכ"ד, והנה על כרחך סבר רב דלא ניתנה פריעה לאאע"ה ע"כ עתה כשנכנס תחת דת ישראל נתחייב בפריעה ע"כ העביר חרב חדה, משא"כ שמואל סבר ניתנה פריעה לאאע"ה וא"כ הרי כבר קיים מצות פריעה, על כן הוכרח לפרש שנעשו בשרו חודדין, ודפח"ח.

יש פלוגתא גדולה בין הבבלי והירושלמי אי ניתנה פריעה לאאע"ה, דביבמות (ע"א). איתא שלא ניתנה פריעה לאאע"ה אלא יהושע נצטווה בה, וכן איתא בזה"ק פר' שלח, ובירושלמי בשבת (פ"ט ה"ב) דרשו מהפסוק המול ימול חד למילה וחד לפריעה, ושם מדבריו מתבאר שמצות פריעה כבר ניתנה לאאע"ה, וברש"י בפרשתן (יז. כה) איתא דבאאע"ה לא הי' שייך פריעה וכו' ובישמעאל הי' שייך ולכן פרע.

ובטור יו"ד (סי' רס"ה) מביא בשם הרא"ש דיברך ברכת להכניסו קודם הפריעה לאחר החיתוך, ושפיר הוי עובר לעשייתן, דמל ולא פרע כאילו לא מל, והיינו דברכת על המילה עושין קודם החיתוך וקאי אחיתוך גופא, וברכת להכניסו עושין לאחר החיתוך קודם הפריעה, והא קאי אפריעה.

והמנ"ח (מצווה ב') הקשה עליו הלא נוסח הברכה היא להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, והרי בבריתו של אאע"ה לא נצטווה בפריעה והאיך עושין הברכה על פריעה, ומניח בצ"ע.

ועכ"פ לפי שיטת הבבלי קשה מאוד נוסח הברכה להכניסו לפי שיטת הרא"ש דקאי על הפריעה, (ובס' פרדס הגדול לרש"י ז"ל בהל' מילה כ' טעם אחר אהא דמברכך קודם הפריעה ודבריו צ"ע ואכמ"ל).

ובשו"ת חת"ס יו"ד סי' רמ"ח ג"כ הקשה כקו' המנ"ח, והוא תירץ שהקב"ה צווה לאאע"ה שסיסר ערלתו וערלת בניו (ולא דייקא חתוך) אמנם מה שנקרא ערלה זו הוא דבר המסור ביד הקב"ה, ועד שניתנה תורה הי' מתקיים מצוות מילה רק בחיתוך הערלה, ומשניתנה תורה בא הקב"ה והוסיף עוד והרחיב המצווה שצריך גם פריעה שהוא רק הוספה במצוות מילה, נמצא דמעתה הצווי של הקב"ה לאאע"ה למול בשר ערלתו, משעת מתן תורה נתוסף בה עוד כוונה, וא"כ שפיר אפ"ל להכניסו בבריתו של אאע"ה ודו"ק.

והמנחת סולת (מצווה ב' אות ז) תי' כיון דקיימ"ל מל ולא פרע כאילו לא מל, וביים של של שלמה ביבמות (פרק הערל) כ' דלא קיים כלל המצווה, וכן איתא בעוד ראשונים, ממילא אם לא יפרע לא קיים כלל גם מצוות חיתוך, נמצא דמכח הפריעה מקיים החיתוך, א"כ מיקרי שפיר בריתו של אאע"ה עיי"ש, (ובעין תי' זו תי' המתנה הדיים)

ברכות בכפליי"ם

בשם קרוב לאלפיים חניכי מוסדותינו ועשרות הכלי קודש, נישא בזה אלומות גודש, בברכת מזל טבא, מריחוק מקום וקירוב ליבאה, קדם מע"כ ידידינו הגי תרי צנתרי דדהבא, עושים ומעשים צדקה וחסד תדירא, מסורים בלב ונפש בגוף ובמזון למען מוסדותינו המעטירה,

הרבני הנגיד המפואר

מו"ה אהרן צבי מיטטעלמאן הי"ו

ומנב"ת זוגתו החשובה שתחי' המפורסמת במעשי צדקה וחסד אשר זכו לעשות ביתם אכסניא למסיבה לטובת מוסדותינו הק' בעיר בארא פארק יע"א

הרבני הנגיד המפואר

מוה"ר צבי אלימלך גראס הי"ו

ומנב"ת זוגתו החשובה שתחי' המפורסמת במעשי צדקה וחסד אשר זכו לעשות ביתם אכסניא למסיבה לטובת מוסדותינו הק' בעיר וויליאמסבורג יע"א

והברכה אחת היא לחותנו ידידינו, עומד תמיד לימין מוסדותינו הרבני הנגיד הנכבד והמפואר

מוה"ר חיים העללער הי"ו

לרגל השמחה שבמעונם, קול שיון בארמונם באידוסי צאצאיהם למזל טוב ובשעט"מ

יה"ד שיתזכו לראות ולרוות מהם ומכל יוצ"ח תענוג ונחת, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת, ובשכר מעשיכם הטובים תתברכו בכל ברכאן דנפישא. וכל טוב סלה.

החותמים למען שמו בהוקרה והערכה

הנהלת מוסדות סאטמאר ב"ב

**פנינים וחידושים בגמרא מס' ביצה
הנלמד במסגרת חבורת "יסודי התורה"**

נר"ב ע"י אחד המגי"ש

פניני התורה

**רש"י היה גזר בהפלגת תוארים
לכן כתב "המכונה חסיד"**

המגדיל מעלת חבירו יותר מכפי שהוא באמת גם זה בכלל לשון הרע כי יגרום היזק בדיבורו. ולדוגמא אם יפליג בשבחיו של אחד יותר ממדרגתו האמיתית, ישעו בו, וימנו אותו למשרה שאינו ראוי לו או שישתדכו עמו בטעות, ונמצא שמוזיק להן, וזה חוץ מה שמוזיק לאותו האדם בעצמו שישבור על עצמו שהוא אדם גדול וחשוב ויהא איש חכם בעיניו אשר היא מדה שאין לה תקוה. ויתכן דרש"י לא הכיר בעצמו את רבי שמואל אם הוא חסיד או לא, ואילו היה כותב רש"י חסיד היה מוזיק לרבי שמואל על צד שבאמת אינו חסיד, עיי"ש.

ברש"י (דף ל"ג: ד"ה במסתק) כתב וז"ל "כך א"ל רבי שמואל המכונה חסיד".
כתב בספר קובץ הערות (בסופו, להגאון רבי אלחנן וסרמן זצ"ל הי"ד) דהכוונה בדברי רש"י "המכונה" הוא שהעולם קוראין אותו כך, ויש לדקדק למה הוסיף רש"י תיבת "המכונה" ולא כתב רבי שמואל "חסיד", וידוע שברש"י התיבות ספורות ומדודות אין בהם שפת יתר.
וכתב דנראה שלימדונו רש"י בזה דבר גדול, דהנה מבואר דאיסור לשון הרע הוא כל שעל ידו דיבורו גורם היזק לחבירו שלא כדת, ולפי"ז י"ל דגם

האוכל לבד ביו"ט עונשו גדול

מועדים והגים צריך האדם לשמוח ולשמח עניים, ואם הוא לבדו שמח ואינו משמח עניים עמו, עונשו גדול...
ואי איהו בשבתא חדי אע"ג דלא יהיב לאהרא לא יהיב עליה עונשא כשאר זמנין והגין ע"כ, [ואם הוא שמח בשבת אע"פ שלא נתן לאהרים לא מטילים עליו עונש כשאר מועדים והגים].
נמצא שבשבת אין מחוייב כל כך להכניס אורחים כמו ביום טוב. וזהו כוונת המשנה אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד, ר"ל בלא אורח דבשבת אין העונש גדול כל כך.

במשנה (דף ל"ז:) "אין בין יום טוב לשבת, אלא אוכל נפש בלבד".
בספר מדרגותא דבי רבנן (עמוד ק) כותב שמעתי מהחסיד המופלא ר' ישעיה מבערשיד בשם הרה"ק רבי משולם זוסיא מהאניפאלי על המשנה אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד עפ"י דאיתא בזה"ק (תירו פ"ה) ותא הזי בכל שאר זמנין והגין בעי בר נשא לחדא ולמחדי למסכני, ואי הוא חדי בלחודוי ולא יהיב למסכן, עונשיה סגי, דהא בלחודוי חדי ולא יהיב חדו לאהרא וכו', [בכל שאר

הכל הולך אחר החתו"ם

אין די נאנטע טעג וועלן אנשי שלומינו
מסיים זיין גאנץ מסכת ביצה
ניצט אויס די צייט צו משלים זיין די מסכתא בשלימות
ואין המצוה נקראת אלא על שם גומרה

חבורת
יסודי התורה

ע"י רבנו אברהם אביש וד"ר יצחק ב"ר יצחק
י"ג מנחם אלט
תשס"ה ל' ב' סיון תשס"ה

חבורת
יסודי התורה

ע"י רבנו אברהם אביש וד"ר יצחק ב"ר יצחק
י"ג מנחם אלט
תשס"ה ל' ב' סיון תשס"ה

התודה והברכה

ביקרא דאורייתא, נביע בהני שורתא, ברכת הודאה, מעומקא דליבאה, קדם אלו העסקנים היקרים והחשובים, כולם ברורים ואהובים, אשר כאן בשמותם המה נקובים, הן המה שהשליכו עצמם מנגד לבוא בעזרתינו, והתמסרו בלו"נ לטובת כוללינו, בעריכת המגבית השנתית לטובת כוללינו הק' והמעטירה בתוככי קהל יטב לב ד'סאטמאר במאנטריאל יע"א

בראש ובראשונה, יתברך בכל מידה נכונה, האי גברא יקירא, עושה ומעשה למען הפרט והכלל תדירא,

מוה"ר משה יצחק שטערנליכט הי"ו

רוח החיים דקהילתינו הק'

ואתו עמו יתברך בכל הברכות, העסקן החשוב רב תבונות ונעים הליכות,

מוה"ר אברהם מאיר ווערצבערגער הי"ו

ומשנהו בדומה לו העסקן היקר והנעלה, מופלג בכל מידה ומעלה,

מוה"ר יואל ראזנפעלד הי"ו

והנה כן יבורך העסקן היקר והמפואר, מוכתר בכל תואר,

מוה"ר מרדכי גימפל ווינגארטן הי"ו

ברכה מיוחדת, בזה מיועדת, קדם הרבני הנכבד והמהולל, ברו"ר ומבורך בפי כל,

מוה"ר ברוך מרדכי אבערלענדער הי"ו

על אשר פתח ביתו לרווחה להיות אכסניא של תורה לעסקן כוללינו הי"ו

ברכה קובע לעצמו

ידידיו היקר והנעלה, נודע לשם ולתהילה, מסור בכל עת לטובת כוללינו המהוללה,

העסקן החשוב מוה"ר מרדכי פערל הי"ו

אב"י בטאראנטא יע"א

על אשר משליך עצמו מנגד במסירות להטיב למען הרמת קרן כוללינו הק'

בשם רבני ולומדי הכולל, נישא אליכם ברכה מרובה משמי מעל, יה"ר שזכות התורה דרבים יגן בעדכם, להתברך לטובה בכל משאלות לבכם, ואך טוב וחסד תמיד ירדפוכם, ותעמוד לעד צדקתכם, אכ"ר.

בברכת התורה
הנהלת הכולל

**הלכות דינים, מפסקי הראשונים והאחרונים,
עם תוספת ביאורים וטעמים שונים**

חוקים להורותם

דיני שאלת גשמים (ב)

גערך ונסדר ע"י הרב יחיאל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

בן ארץ ישראל בחוץ לארץ

בארץ ישראל מתחילים לשאול טל ומטר ביום ז' חשון, ובחוץ לארץ מתחילים לשאול שישים יום לאחר תקופת תשרי (ש"ע ס' ק"ז, והחילוק בין א"י לחו"ל הוא משום דבא"י שהוא ארץ הרים ובקעות לכך צריכה מטר תיכף אחר החג, והא שאין שואלין מיד אחר החג מפני תקנת עולי רגלים שיספיקו להגיע לביתם לאחר החג, ואף לאחר החורבן היו מתאספים לירושלים לרגל לפיכך לא ביטלו תקנת חז"ל (שועה"ר), ובבל שהיא ארץ מצולה וא"צ כ"כ לגשמים מתחילים ס' יום אחר התקופה, ובכל חו"ל נוהגים כן, ובברכת הבית (שער מ' סקמ"ד) כתב דאף שיש מקומות שצריכים יותר מוקדם לגשמים מ"מ כל בני הגולה נחשבים כאחת).

בן ארץ ישראל שבא לחוץ לארץ קודם ז' חשון ינהג כמו בחוץ לארץ, ואינו מתחיל לשאול טל ומטר, וממשיך לומר ותן ברכה (במשנ"ב ס' ק"ז ס"ק ד', הביא מחלוקת אחרונים בזה דדעת הפר"ח דאם דעתו לחזור למקום מגוריו בתוך שנה הריהו שואל כמקום מגוריו ואם דעתו לחזור לאחר שנה הוא שואל כמקום שהוא שם, אולם דעת הברכי יוסף דבכל ענין שואל כמקום שהוא נמצא שם, וטעמו כיון דבן א"י בחו"ל הוא יחיד בחו"ל ואין היחיד שואל, וכמה אחרונים פסקו כהברכי ה"ה הקצות השולחן כה"ח ובשר"ת שבה"ל ח"י ס' כ"ב).

בן ארץ ישראל שבא לחוץ לארץ לאחר ז' חשון ונמצא שכבר התחיל לשאול טל ומטר בעודו בארץ ישראל ובהגיעו לחוץ לארץ אין מזכירים שם עדין טל ומטר - ימשיך כמנהגו בארץ ישראל ויזכיר טל ומטר (ברכי יוסף, והטעם כדיון דכבר התחיל להזכיר מטר כשהיה בארץ ישראל אזי יראה הדבר כחוכא וטלולא אם יפסיק להזכיר כשהוא בחו"ל).

אך לכתחילה יראה שלא להתפלל לפני התיבה בחוץ לארץ, ובדיעבד אם התפלל לפני התיבה או שהוא חיוב אזי בתפילה שבלחש ישאל "טל ומטר" ובחזרת הש"ץ לא יזכיר טל ומטר כמנהג הציבור (ברכי יוסף).

בן א"י בחו"ל שטעה

בן ארץ ישראל בחו"ל שטעה ולא הזכיר כלל ותן טל ומטר, אינו צריך לחזור ולהתפלל (ש"ת מנח"י שם).

בן חוץ לארץ בארץ ישראל

בן חוץ לארץ שבא לארץ ישראל בין בא לפני ז' חשון ובין בא לאחר ז' חשון - מזכיר טל ומטר בברכת השנים, (ברכי יוסף, וטעמו משום דבן חו"ל הנמצא בא"י צריך באותם הימים לחיי שעה כמו בני א"י והוא צריך ג"כ לגשמים). ויש פוסקים הסוברים שתלוי בזמן חזרתו לחו"ל, שאם הוא נוסע בחזרה לחו"ל לפני ס' יום לתקופה (שהוא זמן שמתחילים להזכיר בחו"ל) אזי לא ישאל אלא בשומע תפילה.

ואם חוזר לחוץ לארץ לפני שמתחילים להזכיר בחו"ל - אינו ממשיך להזכיר טל ומטר (ש"ת מנח"י ח"י ס' ט' דאינו דומה לבן א"י בחו"ל דממשיך לשאול, דהכא מיירי בבן חו"ל שבא רק לבקר בא"י אזי כיון שחזר לחו"ל יש לו להפסיק לשאול).

נזכר לאחר זמן התפילה

בכל ענין שנזכר שלא אמר איזה הזכרה שמצריך להתפלל שנית [כגון שלא אמר ותן טל ומטר] - אזי אם נזכר לאחר שעבר זמן תפילה וכל"ש אחר חצות, אזי יתפלל בתפילה שלאחריה ב' פעמים שמונה עשרה, הראשונה לשם חיוב התפילה של עכשיו והשני' לתשלומין.

ובתפילה שיש בה חזרת הש"ץ יכול הש"ץ לצאת בזה ידי חובת תשלומין לתפילה שהוא צריך להשלים, וצריך לכיון שיהא לתשלומין (משנ"ב ס' ק"ח סק"ד, ומובא מס' שולחן הטהור דיש להימנע מלכוון בחזרת הש"ץ עבור תשלום תפילה כי הוא משבש בזה מערכות התפילה הן עפ"י נגלה והן עפ"י נסתר).

מי תקדמנו ברכות טוב

מעומק הלב, אגדך בזה ברכת מגל טוב, וערכת לרוב, קדם ידיו וחפיו
החתן החשוב והמהולל, אהוב וחביב עפי כל, על כל מכריו אהוב
וחביב, וד זתק לו סביב, תרה דיש' וחסידות אצלו שלוב

כמר לוי יצחק מאייער הי"ץ

לרגל שמחתו באירוסיו עב"ג למזל טוב ובשעה טובה ומצלת

ואתנן מיליא, יתן ולקועא, שהיווג עגלה יפזו כשייעתא, דשמיא, אכ"ר.

בעתירת וברכת ידיך והבירך הושה"ט מריחוק מקום וקירוב הלב

שמעון ווייס

בני ברק

ברכה לראש חשביר

בהני שורתא, נשגר בזה כסא דברכתא, ומזלא טיבותא, ביקר ורבותא, אל מעלת כבוד ידידינו החשוב והמפואר, מוכתר בכל תואר, שמו הטוב נודע לצוהר, רודצו"ח בכל עת ועונה, לטובת מוסדותינו הוא תמיד נענה, בעין יפה ובמיטב תבונה, עושה ומעשה למען כל קדשי בית סאטמאר ברוח נאמן, תומך תורה בכל עת ועידן, עומד תמיד לימינינו כבריח התיכון,

הרבני הנגיד החשוב המרומם

מזה"ר **בערל יאקאבאוויטש** הי"ד

לרגל השמחה שבביתו, רון שיר ושבה על שפתו,

באירוסי בתו שתחי'

למזל טוב ובשעתו"מ

ושגורה בזה ברכותינו, בשם תלמידי מוסדותינו, שמשמחה זו יושפע לו שובע שמחות במידה מרובה וגדושה, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת דקדושה, ומשמיי מעל יתברך בכל ברכאן דנפישא, וזכות החזקת וקיום מוסדותינו המעטירה, המתנחכים בדרך חינוך הטהור והמסורה, יגן בעדו להתברך בשמחה ואורה, עדי נזכה לביאת גוא"צ במהרה, אכ"ר.

המו"ח בידידות והערבה - אסירי התודה והברכה

הנהלת מוסדות סאטמאר

קרית יואל - בני ברק יצ"ו

**תולדותיהם של צדיקים ומעשיהם הטובים
של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים**

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי משה בן הגה"ק רבי יחזקאל שרגא האלבערשטאם זי"ע **משינאווא**
יומא דהילולא י"ב מרחשון (תרע"ט)

מתולדותיו

גאר אן קונצן" פ"א ביקר זקיננו הד"ח בביתו חתנו ר' משה הנ"ל, ובתו הזכירה לפניו את הילד החלוש שהי' אז בן ד', נגש הד"ח אל מטתו והביט בפניו ואמר: הילד עוד יהי' זקן שבע ימים, וישברו בביתו את הדלת כדי להכנס אליו, למעלה מחמישים שנה עברו מאז, ובחג השבועות תרנ"ט השנה הראשונה שהתחיל לנהוג אדמורר"ת, בא אליו קהל רב של חסידים, במוצאי חג נדחקו בהמוניהם לקבל ברכת פרידתו, ומרוב הדוחק נשברה דלת חדרו, קרן אור פניו ואמר, אם נתקיימה בי הברכה שישברו את הדלת, מעתה בודאי תקייים בי הברכה בשלימותה, פ"א כשהי' בן ו' שנים הי' חולה מסוכן עד שכל מה שאכל הקיא אפי' שתיית מים לא סבל גופו ורצו לזקנו הד"ח בבהלה, צחק ואמר נו קער ער דאך זיין רבי, אמנם כשהפצירו בו שהוא מסוכן מאוד אמר שיחי' עוד ע' שנה. ואמנם הגיע לשנתו השבעים ושש על אף חולשתו התמידות ושהותו הממושכת בביה"ח בוינה.

האיש מקדש

פ"א התבטא אביו שמי שישלק כך וכך נדן, יחתן את בנו ר"מ אליו, והי' שם גבירי אחד החסיד מגזע היחס ר' מאיר צבי הירש טענענבוים וסילק מיד את הסכום, אביו לא רצה לחזור מדיבורו ונעשה חתן אצלו, החתונה התקיימה בין יוה"כ לסוכות, ובעת החתונה הי' זקיננו מרן הד"ח התפאר במחתונו ואמר כי המחונן קרוב יותר ממנו בדור אחר להרבי ר' העשיל מקראקא זי"ע.

הי' ת"ח גדול וגם מורה הוראה מובהק אביו מסר לו הרבנות בעיר שינאווא כמה שנים קודם הסתלקותו, וקראו "הרב הצעיר", ואחר הסתלקות אביו בשנת תרנ"ט מילא מקומו בשינאווא הן ברבנות והן באדמורר"ת ולאפי' חסידי אביו נהרי אליו, ובשנת תרס"ד עבר לגור בצאנז עד יום פטירתו.

צדקתו וקדושתו

חסידותו ופרישותו וקדושתו הי' למופת פ"א אמר לו אביו: משהלע מקנא אני בך, קל לך להיות יר"ש כיון שנולדת בלי שמץ של גשמיות, וכולך רוחניות. פעם נדחפו החסידים אצלו בחוה"מ סוכות אמר שאם לא יפסיקו לדחוף יגלה העבירות של כל אחד, סיפר רביה"ק זי"ע כשנסע בימות הקיץ בשנת תרס"ד למרחץ בארדיוב והי'

הרה"ק רבי משה משינאווא זי"ע נולד ביום ט' מנחם אב שנת תר"ב כבנו בכורו לאביו הרה"ק בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע, וכפי הנראה נקרא משה ע"ש זקיננו הגה"ק בעל ישמח משה זי"ע, (אמו היתה בתו של ר' מרדכי מהאלאשיץ זצ"ל חתן הארי' דבי עילאי שהי' חתן מרן הישמח משה).

כשהי' בטל ילדותו נתייתם מאמו, ונתגדל בבית דודו הרה"צ ר' משה אונגאר זצ"ל חתן מרן הד"ח זי"ע, שגר בצאנז, ומשם כך זכה ליצוק מים על ידי זקיננו הגדול מצאנז, וממנו שאף מלא חפניים קדושה ויראת שמים, והי' מקושר אליו בכל נימי נפשו, עד כדי כך הי' מקושר אליו כמסופר שלאחר חתונתו נסע פעם לצאנז ומשם חזר לבית חמיו בעיר בריגעל, בבואו העירה ראה את האב"ד דשם וסיעת מרחמוהו נוסעים על עגלה, שאל להם לאן פניהם מועדות, והשיבו שנוסעים לצאנז, מרוב השתוקקות להיות בצאנז ביקש מהם שיקחוהו עמם אף שרק עכשיו חזר מצאנז, והסכימו בתנאי שיקח רשות מזו' הרבנית, ועשה כן, כשבאו לצאנז, התנהלה שיחה בין חסידי צאנז עם אורחים מפולין, הללו ספרו שאצלם אפי' הרביים הבלתי מופרסמים יש להם עדה של אלפי חסידים, פתאום יצא הד"ח מחדרו ואומר: אם הייתי רוצה הי' לי חסידים הרבה, והסיבה שאין לי מפני שאינני רוצה, ומדוע אינני רוצה, מפני שאסור ובאמרו זאת הבחין בנכדו העומד שם שרק אתמול נפרד ממנו, טפח הד"ח על כתפיו ואמר! האתם רואים, משהלע שלי יהי רבי למאות חסידים.

צדיק ורע לו

סבל מאד כל ימי חייו מבני מעיו וכל מה שאכל הקיא מיד וכתוצאה מזה נעשה רזה וחלש מאוד, והי' שוכב במטתו רוב היום עד שאמר עליו אביו שכבר אינו זקוק לסיגופים, גם רביה"ק זי"ע סיפר שכשהי' פ"א אצל שולחנו של הרה"ק מהר"מ שינאווא ואחרי אוכלו הרוטב רצה רבינו ושאר מסובין לחטוף שיריים אבל הרה"ק לא הניחם ואמר שהרוטב הובשל ע"י גוי בשבת ורק לו הוא מותר לפי שהוא חולה אבל לאחרים אסור. בכל זאת לא נמנע מלעבוד קונו במסירות נפש ובהתלהבות עצומה, ובמיוחד באמירת הודו בתפילת מנחה עש"ק, אביו דיבר פ"א משבח בניו ועליו אמר "מיון ר' משהלע איז אן עובד ד' באמת

שם גם הרה"ק ר"מ משינאווא, לביל שב"ק הלך להסתופף בצל קדשו, ובאותה סעודה ה' מסובין על שולחנו כמה אורחים רבנים וצדיקים ששהו אז בהמרחץ, וכאשר נתנו עיניהם לאכול מהפשטיד"א שמע שכמה מהמסובין מלחשים זל"ז שהפשטידא טובה היא בטעמה, ועמד הרה"ק משינאווא ממקומו והלך לבית המבשלות ושהה שם כמה רגעים וחזר לשולחנו, וסיפר להמסובין שהמבשלת היא יתומה עני', וכאשר שמע מהם שהפשטידא טובה, רצה להחיות נפש יתומה עלובה, לבשרה שתבשילה מצא חן בטעמו אצל האורחים.

צדיק מה פעל

נדע שמו לפועל ישועות גדול ורבים ניושעו מפיו, פ"א הסתבך אחד מחסידיו במשפט פלילי והקטיגור ה' ידוע כשונא ישראל, ביום המשפט בירכו בהצלחה ושיה' להקטיגור מפלה, כשהחל המשפט והקטיגור עמד לשאת דברו, צנח לפתע ארצה ומת במקום, הדבר נודע לרבים וגרם לקידוש השם גדול. – אחד מחסידיו ה' סוחר של פטריות, פ"א ראה שמחירן יורד חשש שיפסיד ממון ורצה למכרן מהה, התייעץ עם רבו, והורה לו שלא ימכרם עכשיו רק ימתין לשנה הבאה, ואז ימכור בריווח, ולשנה הבאה לא גדלו פטריות ונתעשר מאד.

בקרב קדושים נתהלל

ה' נערץ בעיני כל גדולי דורו ובמקומות הרחצה הכיר צדיקים רבים, וכולם נהגו בו כבוד רב, הרה"ק ר' יהושע הורוויץ מדיזקוב בקרו במארינבאד והוא סירב בתוקף שיחזיר לו ביקור, הרה"ק מהר"ד מבעלז ז"ע מדי בואו למארינבאד ה' סר לאכסנייתו לקבל ממנו שלום, פ"א הזדמן מהר"ד לאיזהו מקומן ששהה שם הרה"ק מהר"מ משינאווא, חריפי החסידים ניסו להשפיע על ר"ד שיחכה תחלה לביקרו של מהר"מ משינאווא, ואח"כ יחזיק ביקור, אבל הוא לא שהא לדבריהם והתבטא אח"כ כי ה' כדאי להקדים לו ביקור, ויש לו קורת רוח מרובה שלא שמע לעצת מקורביו, הרה"ק מקאלשיץ ז"ע ה' אומר אף על פי שנסעתי יותר לציעשנוב אבל חסיד הייתי מרבי משה'לע.

השתתף באסיפות גדולות ושונות, ודבריו נשמעו לרבים בנושאים כללים שעמדו על הפרק, בין היתר השתתף בכנס הרבנים בעיר וינה, בו נדונה בקשת ממשלת אוסטרי' שרבינו גאליציע יביעו התנגדות להכרזת בלפור.

אחרית ימיו

לפני הסתלקותו אחר מלחמת העולם הראשונה, כשעדיין לא ה' ממשלת פולין פשוטה על גאליציע אמר שאינו רוצה להיות ביחד עם פולין הרשעה ולפלא ששבועות מספר אחר הסתלקותו השתלטו על גאליציע.

ביום ה' "א מרחשון שנת תרע"ט אחר הצהרים עשה יחודים והתכונן לעלות השמימה, ולא נתן לשום איש להביט בפניו, וכך נתמשך עד למחר עש"ק, בעת הסתלקותו

עמד שם הרה"ק מנאסאד וידיו תלויות למטה ועיניו זלגו דמעות, אמר הגה"ק משינאווא: מה הוא רוצה ממנו, והבינו שעושה פעולות להחזיקו בחיים, ונתאסף קהל גדול סביב ביתו בשמעם מצבו, ובינו לביני בא הרופא ואמר שרגיעו ספורים, וכששמעו הקהל דבריו, נדחפו כולם הביתה, שרצו להיות בשעת יציאת נשמה, ומפני זה לא ה' אוויר זך לנשימה וה' קשה אליו הנשימה ובקש הרה"ק משינאווא מהקהל לצאת, אבל שום אחד לא יצא, אז אמר שאם לא יצאו יגלה חטאם שעשו מיום הולדם, וכששמעו זאת ברחו כולם החוצה, וה' שם גם הגה"צ ממאדא ובני הרה"צ אבד"ק האלאש, הגה"צ ממאדא ה' עוד חסיד של אביו הדברי יחזקאל, והמשך אחר הסתלקותו לנסוע לבנו ר"מ, וגם הוא רצה לצאת אמר הרה"ק משינאווא לא לכם נתכוונתי ואמר כתיב רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנהו הפשט היא כן "רבים" היינו אנשים רבים העומדים סביב איזה בן אדם "מכאובים" רק "לרשע" דהיינו שקשה אנשים רבים לרשע אבל "הבוטח בה" דהיינו לצדיק "חסד יסובבנהו" טוב לו שאנשים רבים עומדים סביב, אבל מה אעשה שאין זה לפי כוחתי, והגה"צ ממאדא ובנו נתנו לו קויטל האחרונה בימי חייו, ואח"כ לבש השטריימל וביקש מים לשתות ועשה ברכה ועלה בסערה השמימה.

גדולים צדיקים במיתתו

אחד מחסידי שינאווא ה' לו ניירות ערך ואחר מלחמת העולם הראשונה ירדו הרבה מאד ורצה לשמוע חוות דעתו של בנו של מהר"מ ה"ה הגה"ק ר' לייבוש מרדכי משינאווא ז"ע אם למכור הניירות ולא השיב לו מיד, אחר זמן הלך ר' לייבוש מרדכי לציון אביו הק' והזכיר אותו שם ונתגלה לו אביו בחלומו, וצוה לו שלא ימכור הניירות עד יום פלוני, והנה הניירות התחילו לעלות מעלה מעלה עד יום פלוני ואז מכר הכל, ותיכף אח"כ ירדו שוב מטה מטה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

סל מלא ברכות

בשיר ושבתה חלה, מעומק לבבני עהלה, קים יידינו ושאר בשיריע המוכתר בתשבות אשר אין למלל, תורה ידש וחסידות אצלו שזורים, שמו הטוב נודע בשערים, במידותיו הטובות והיקרים.

כמר לוי יצחק מאייער הי"ו

לרגל שמחתו באירוסיו עב"ג למזל טוב ובשעה טובה ומצלחת

יחיד שהיווג יפה ועלה וכל משאלות לך לטובה ה' ימלא, אבייר.

המברכים מריהוק מקום וקירוב הלב ידידיך והביכירך וש"ב

מאיר מנחם זאב גראס, אלהנן אלימלך גראס

בני ברק

ג"א מצטרף לברכה, המיולש"ב:

יואל אברהם מאשקאוויטש

ב"ב

**צדקת רבי
מאיר בעל הנס**

כולל עצי חיים

ב"ב

ארץ הקודש תובב"א

אלקא דמאיר עננו

יהוד"ה אתה יודוך אחיך

ברגשי הודאה והערכה, נשגר בזה כוס של ברכה,
בברכת מז"ט בשיר ושבחה, קדם ידידינו היקר והנעלה,
נחמד למטה ואהוב למעלה, עושה ומעשה צדקה וחסד,
תומך כוללינו הק' בכל עת תמיד,

מוה"ר חיים יודא לעפקאוויטש הי"ו

אב"י בבארא פארק יע"א

לרגל שמחתו הכפולה, גילה אחר גילה
בהולדת נכדיו התאומים שיחיו למזל טוב
אצל בנו ידידינו היקר והנעלה
מוה"ר משה אברהם הי"ו

חתן ידידינו החשוב והמפואר, מוכתר בכל תואר,

הרה"ג ר' יצחק אהרן גרין הי"ו

מנהל רוחני דשיבה"ק וואל משה סאטמאר ב"פ

יה"ר שתזכו לראות ולרוות רב תענוג ונחת מהם ומכל יוצאי
חלציכם, ותזכו להמשיך במעשי צדקה וחסד לאורך כל ימי
חייכם, ואלקא דמאיר יענכם, להניח ברכה אל תוך בתיכם.

המברכים ביקרא דאורייתא

הנהלת הכולל